

29 december 2020

Artikel 41 vragen mbt de “menselijke maat bij bijstandsuitkering”

Geacht College,

Wij hebben in diverse media het verhaal kunnen lezen van de mevrouw met bijstandsuitkering die boodschappen toegestopt kreeg van haar -inmiddels overleden - moeder. Deze mevrouw is door gemeente Wijdmeren aangeklaagd en veroordeeld tot terugbetaling van het boodschappenbedrag plus een hoge boete, in totaal meer dan € 7.000,=!

Zonder van alle details op de hoogte te zijn, heeft het er alle schijn van dat hierbij de menselijke maat buiten beschouwing is gelaten.

Goede daad wordt aangemerkt als misdaad. Naastenliefde lijkt hier te worden bestraft. Juist in deze tijd waarin we niemand moeten laten vallen.

- Is het College op de hoogte van deze zaak?
- Kan het College aangeven hoe er in Hilversum met vergelijkbare gevallen wordt omgegaan?
- Deelt het College onze mening dat bij het bestrijden van fraude de regelgeving niet slechts streng maar vooral rechtvaardig dient te zijn?
- Is het binnen de Participatiewet geoorloofd om als gemeente niet het gehele bedrag terug te vorderen zoals in voorliggend geval wél is gebeurd?
- Heeft het College -bij de uitvoering daarvan - binnen de Participatiewet voldoende ruimte om maatwerk te garanderen en zo beperkte ontvangst van hulp mogelijk te maken, niet over het verleden te sanctioneren en/of geen boete op te leggen om zo de menselijke maat in acht te kunnen nemen?

Annemarie den Daas, namens de
Fractie D66 Hilversum
D66 Hilversum